

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Năm ngày 10/02/2022.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 791

“ƯA THÍCH PHẬT A DI ĐÀ THÌ CHÚNG TA ĐI ĐẾN THẾ GIỚI CỰC LẠC”

Chúng ta chiêm nghiệm lời nói của Hòa Thượng: “*Nếu ưa thích Phật A Di Đà thì chúng ta đi đến Thế giới Tây Phương Cực Lạc*”. Lời nói này không văn chương hoa mỹ nhưng thực sự đánh thức chúng ta. Hàng ngày chúng ta ưa thích điều gì? Một ngày sự ưa thích của chúng ta đối với Phật bao nhiêu phần trăm? Chúng ta ưa thích gây lộn, ưa thích tạo thị phi, ưa thích tạo oan gia trái chủ, ưa thích tạo rất nhiều nghiệp để gây phiền gây khổ cho chính mình, khiến chính mình bị buộc chặt như con tằm cuốn kén, đến khi kén cuốn kín mít thì con tằm không có cách nào chui ra được. Người ta nấu chín cái kén lên để kéo sợi tơ ra. Chúng ta giống như những con tằm bị trói chặt bởi những phiền não, bất an. Rồi chúng ta đổ thừa cho số phận, cho rằng mình kém may mắn. Hòa Thượng nói: “*Bạn tự làm tự chịu*”. Không ai khác ngoài chính mình tự làm tự chịu.

Hòa Thượng nói: “*Bạn ưa thích Phật A Di Đà thì bạn đi đến thế giới Tây Phương Cực Lạc. Bạn ưa thích danh vọng lợi dưỡng, ưa thích tự tư tự lợi, ưa thích năm dục sáu trần, ưa thích tham sân si mạn thì bạn đến thế giới tương ứng như vậy, bạn đi vào ba đường ác. Thế giới Tây Phương Cực Lạc là thế giới Thanh Tịnh, Bình Đẳng, Giác. Bạn muốn đến với thế giới Cực Lạc thì tâm bạn phải Thanh Tịnh, Bình Đẳng, Giác*”.

Chúng ta làm sai mà không nhận ra mình sai. Đó là mê. Giác là không mê. Chúng ta phải luôn ở trạng thái phản tỉnh, phải nhận ra ngay từ khi mình khởi ý niệm sai. Đó mới là người giác. Nếu để nhiều sự việc đã xảy ra rồi mà không nhận ra thì chúng ta không có giác. Vậy thì chúng ta không tương ứng với thế giới của Phật. Thế giới của Thánh Hiền luôn luôn phản tỉnh, phản tỉnh đến cao độ. Tự tánh Giác của mỗi chúng ta đều như nhau, đều vốn sẵn đầy đủ không hề thiếu. Ngài Lục Tổ Huệ Năng nói: “*Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ*”. Cao thấp là ở chỗ năng lực phản tỉnh, công phu phản tỉnh khác nhau.

Phật là tự giác, giác tha, giác hạnh viên mãn. Phật tự mình giác ngộ, đem giác ngộ đó giáo hóa tha nhân, công đức tròn đầy viên mãn. Chúng ta lấy mục tiêu đó để mà phấn đấu, phải cố gắng mà nâng cao dần chứ không để nó lui sụt. Nhiều người không vượt qua được chính mình, để cho nó lui sụt rồi bỏ cuộc. Như vậy vô cùng đáng tiếc! Trên Kinh Phật gọi đó là “*kẻ đáng thương*”.

Chúng ta không thắng được chính mình, để cho tập khí làm chủ, cuối cùng bỏ cuộc. Trong khi đó, chúng ta chỉ cần nỗ lực hơn một chút là có thể vượt qua chính mình. Nếu không nỗ lực thì dần dần lui sụt, bỏ cuộc, rút dần, rút dần. Nhiều người tưởng rằng mình bỏ cuộc ở mảng này thì sẽ thành công ở mảng khác, nhưng nếu chúng ta không thể cải tạo chính mình thì danh vọng lợi dưỡng cũng sẽ “*ba chìm bảy nổi chín lênh đênh*”. Người kiếm

soát được tập khí của chính mình thì dù ở trong bất kỳ lĩnh vực nào cũng thành công. Người thành công là người kiểm soát được tập khí của chính mình. Người không kiểm soát được tập khí của chính mình không phải là người thành công. Chúng ta nhận thấy nhiều người xung quanh chúng ta có một thời gian rất thành đạt, sau đó sự nghiệp đổ vỡ, gia đình tan rã bởi vì họ bị tập khí làm chủ. Nhiều tỷ phú trên thế giới lúc đầu có cuộc sống yên lành hạnh phúc, khi tập khí nổi lên, họ tìm chồng trẻ, tìm vợ trẻ, cuối cùng gia đình tan nát.

Lời nói của Hòa Thượng tưởng chừng như đơn giản nhưng chúng ta quán chiếu sâu sắc thì mới hiểu được ý của Ngài. Chúng ta ưa thích tạo nghiệp sẽ bị dẫn nghiệp. Chúng ta khởi tâm động niệm đều là tự tư tự lợi, đặt lợi ích của bản thân lên hàng đầu. Người ham lợi thì nhìn thấy lợi ích trước mắt họ mới làm. Người làm giáo dục chân chính không chạy theo lợi ích trước mắt mà “**vì lợi ích trăm năm trồng người**”. Người ham lợi thì nơi nào hậu đãi nhiều, có đãi ngộ lớn thì họ đến nơi đó. Thế gian này họ mua chúng ta bằng tiền, nếu không mua được bằng ít tiền thì sẽ mua được bằng rất nhiều tiền. Có Cô giáo lương mỗi tháng 100 triệu kèm theo rất nhiều hậu đãi. Họ chỉ nhìn thấy lợi ích trước mắt, chạy theo lợi ích trước mắt mà không nghĩ đến lợi ích lâu dài.

Hòa Thượng nói: “**Hàng ngày bạn ưa thích cái gì thì bạn sẽ bị cái đó dẫn đi**”. Bạn ưa thích ăn thì nó làm cho bạn nghĩ đến ăn. Bạn ưa thích ngủ thì nó làm cho bạn nghĩ đến ngủ. Bạn ưa thích sắc thì nó làm cho bạn nghĩ đến sắc. Đó gọi là dẫn nghiệp. Nhiều người thích tìm đến chỗ tịnh tĩnh, vắng lặng. Nhiều người lại thích tìm đến nơi ồn náo, vui nhộn. Hôm qua tôi chở các con lên phố. Tôi đi qua phố phường chen chúc đông người, phải mất rất nhiều thời gian để đi. Khi quay về gần đến nhà thì con đường gần nhà vắng lặng. Người ta thích sự ồn náo, sầm uất, vui vẻ chứ không đến những chỗ vắng vẻ, tịnh tĩnh. Có mấy người thích đến Thế giới Tây Phương Cực Lạc?

Hòa Thượng nói: “**Thế giới này con người càng lúc càng đông. Họ từ đâu đến? Có người đến từ cõi Trời, có người đến từ cõi Súc Sanh, có người đến từ cõi Ngạ Quỷ, có người đến từ thế giới khác**”. Gần đây chúng ta biết một cậu bé đến từ Sao Hỏa. Cậu bé rất thông minh. Mọi người coi đó là sự việc ly kỳ. Chúng ta học Phật thì biết đây là chuyện bình thường. Thế giới Ta Bà là thế giới “**Phàm Thánh Đồng Cư**”, phàm phu và thánh nhân cùng ở chung. Có người đến từ các thế giới khác, có người đến từ thế giới của Chư Phật Bồ Tát, có người do nghiệp lực mà đến, có người do nguyện lực mà đến. Chúng ta đi đầu thai, không làm chủ được nơi mà chúng ta đến. Chúng ta hoàn toàn bị động. Phật Bồ Tát đi thọ sanh, gọi là “**Phật giáng sanh**”, muốn đến đâu thì các Ngài chủ động đến đó.

Trong phim “*Tây Du Ký*”, Chư Bát Giới vốn là Thiên Đồng Nguyên Soái bị đày xuống trần gian, giật mình phát hiện ra mình có mõm heo. Đó là bị động hoàn toàn. Thiên Đồng Nguyên Soái tham sắc, yêu thích Hằng Nga nên bị đọa xuống hạ giới. Tạo nghiệp gì thì chiêu cảm nghiệp đó.

Hòa Thượng nói: “**Tại vì sao những chúng sanh có thể cùng đến thế giới này? Đó là do nghiệp báo giống nhau. Người thế gian này đều ưa thích tham sân si. Chúng sanh ở thế giới phương khác cũng ưa thích tham sân si cho nên cùng đến thế giới này. Trong Phật pháp gọi là “cộng nghiệp”. Nếu bạn không có cộng**

nghiệp như người thế gian này thì bạn nhất định không đến thế gian này. Bạn đến thế gian này rồi thì cùng giống mọi người ở thế gian này, gọi là “cộng nghiệp chiêu cảm”.

Chúng ta cần phản tỉnh: Đã là “*cộng nghiệp chiêu cảm*” thì chúng ta phải lấy lời dạy của Phật Bồ Tát, lời dạy của Thánh Hiền để làm cho thế gian này tốt hơn. Chúng ta không thể trốn tránh, không thể tìm cách an ổn cho riêng mình. Chúng ta phải nên tìm cách nhắc thức mọi người cùng nhau thay đổi nghiệp lực. Đó chính là “***tự hành hóa tha***”.

Hòa Thượng nói: “***Mười phương thế giới đến rồi đi, đi rồi đến, không có nhất định. Có duyên thì mọi người cùng nhau tập hợp, khi hết duyên rồi thì chia tay. Chẳng qua là duyên hợp duyên tan mà thôi***”. Duyên tốt duyên xấu, tất cả đều do duyên tiền định. Chúng ta phải chuyển đổi chứ không thể trốn tránh, không thể tránh né được. Sự tan hợp diễn ra chính là hiện tượng của dòng luân hồi vô cùng lớn.

Hòa Thượng nói: “***Chúng sanh thế giới này là nhiễm nghiệp cảm lấy, phiền não cảm lấy cho nên tạo ra nghiệp luân hồi. Vì vậy thế giới này là khổ***”. Nhà Phật gọi là “***khổ, không, vô thường, vô ngã***”. Cái vui chỉ là nhất thời, sau cái vui là khổ. Hôm mừng 2 Tết, chúng ta đã học về “***ái biệt ly khổ***”. Hôm nay là mừng 10 Tết. Trong mấy ngày Tết, gia đình sum vầy vui vẻ, sau đó mọi người lần lượt lên đường, mỗi người đi một phương.

Thế gian này chỉ có khổ chứ không có vui. Chúng ta chỉ tạm vui khi khổ tạm thời dừng lại. Vui thì ngắn ngủi, khổ thì thường hằng, cho nên khổ là thật, vui là giả. Phật nói: “***Thế giới này là khổ***”. Hòa Thượng nói: “***Thế giới Tây Phương Cực Lạc là do tâm thanh tịnh chiêu cảm. Con người hễ sanh đến Thế giới Tây Phương Cực Lạc tất cả đều tâm thanh tịnh. Người ở Thế giới Tây Phương Cực Lạc không giống chúng ta ở đây***”. Người ở thế giới Ta Bà này tham sân si. Người ở thế giới khác cũng tham sân si cho nên cùng đến thế giới này. Chúng ta phải biết: Tất cả đều do nghiệp chiêu cảm từ nghiệp, sức mạnh của nghiệp dẫn chúng ta đến thế giới đó. Tâm thanh tịnh nhất định tương ứng với thế giới thanh tịnh. Tâm ô nhiễm nhất định tương ứng với thế giới ô nhiễm. Chúng sanh nghiệp cảm tương đồng, cho nên cùng đến thế giới Ta Bà.

Hòa Thượng nói: “***Thế giới Ta Bà này có rất nhiều chúng sinh từ thế giới khác đến, từ cõi Trời, từ cõi Súc Sanh, từ cõi Ngạ Quỷ đến đây, do nghiệp cảm tương đồng mà đến, do tham sân si tương đồng mà đến***”. Người ở Thế giới Tây Phương Cực Lạc đều là tâm thanh tịnh. Niệm Phật mà tâm không thanh tịnh thì không thể về Thế giới Tây Phương Cực Lạc. Tổ Sư Đại Đức nói: “***Miệng niệm Di Đà tâm tán loạn, đau ốm rất hạng chỉ uổng công***”. “***Uổng công***” là không vãng sanh, là không có thành tựu chứ không phải là không có phước báu. Niệm Phật vãng sanh mới là thành tựu. Niệm Phật mà chỉ có phước báu thì đối với Tổ Sư Đại Đức đó là “***uổng công***”. Đòi sau vinh hiển, làm phú ông thì sẽ mang họa đến đời thứ ba. Nhà Phật không chú trọng “***đời nay tạo phước, đời sau hưởng phước***” bởi vì đó là mang họa cho đời thứ ba. Những người giàu có trên thế giới, họ sở hữu biệt thự, xe siêu sang, nhiều mỹ nữ vây quanh. Họ hưởng phước, trong hưởng phước đó chắc chắn tạo nghiệp, chắc chắn hại cho đời thứ ba.

Phật nói: **“Trong cộng nghiệp có biệt nghiệp”**. “Cộng nghiệp” là chúng ta đã cùng đến thế giới Ta Bà này. “Biệt nghiệp” là chúng ta không giống mọi người. Trong khi người ta đang chìm đắm trong tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn thì chúng ta ưa thích thanh tịnh, ưa thích Phật A Di Đà, ưa thích thế giới Tây Phương Cực Lạc. Hòa Thượng nói: **“Bạn thật tâm thật ý, hết lòng hết dạ ưa thích Phật A Di Đà thì bạn ở trong cộng nghiệp tạo được biệt nghiệp, từ cộng nghiệp mà tách ra thành biệt nghiệp, bạn sẽ đi đến Thế giới Tây Phương Cực Lạc”**.

Ban đầu chúng ta vì nghiệp lực mà đến. Bây giờ chúng ta chuyển đổi nghiệp lực thành nguyện lực. Chuyển đổi được hay không là từ nơi chính mình. Nếu chính mình chuyển đổi được thì mình đã tạo được biệt nghiệp. Người ta khổ nhưng mình không khổ, tương lai người ta đọa lạc nhưng mình không đọa lạc. Cho nên chúng ta phải kiểm soát được tập khí, phải kiểm soát được mọi khởi tâm động niệm của chính mình. Hàng ngày ta ưa thích điều gì thì đó là dẫn nghiệp. Ưa thích Phật A Di Đà, ưa thích Thế giới Tây Phương Cực Lạc chính là ưa thích làm cho thân tâm mình thanh tịnh. Nếu ngày ngày ta ưa thích tự tư tự lợi, thỏa mãn năm dục sáu trần, danh vọng lợi dưỡng, tham sân si mạn thì sẽ bị tập khí sai sự. Vậy thì chúng ta nhất định sẽ phải đến thế giới tương ứng với những tập khí đó, cho dù không muốn cũng phải đến.

Chúng ta không thích vào tam ác đạo, chúng ta thích vãng sanh Tây Phương nhưng vẫn tham sân si, vậy thì không thể đến Tây Phương được mà tự nhiên sẽ đi đến tam ác đạo. Chúng ta muốn vãng sanh Tây Phương Cực Lạc thì phải làm những việc tương ứng với Thế giới Tây Phương Cực Lạc. Nếu chúng ta làm ra những việc luân hồi, làm ra những việc tương ứng với tam ác đạo thì nếu có oan ức cũng phải chịu, không thể oán thán, than trời trách phận. Đó là dẫn nghiệp thọ sanh. Hòa Thượng đã từng dạy chúng ta phải tạo dẫn nghiệp tốt thì mới đến được thế giới tốt. Tâm chúng ta Thanh Tịnh, Bình Đẳng, Giác thì chắc chắn sẽ đến Thế giới Tây Phương Cực Lạc. Tâm chúng ta ô nhiễm, tham sân si thì chắc chắn sẽ đến thế giới tương ứng. Đó là tự làm tự chịu.

Hòa Thượng dạy: **“Hàng ngày bạn ưa thích Thế giới Tây Phương Cực Lạc thì bạn sẽ về Thế giới Tây Phương Cực Lạc, nhưng bạn phải thật tâm thật ý mà ưa thích!”**. Chúng ta không còn ưa thích “*tài, sắc, danh, thực, thù*” nữa thì mới là thật tâm. Nếu chúng ta vẫn còn ưa thích “*tài, sắc, danh, thực, thù*” thì chưa phải là toàn tâm toàn ý ưa thích Phật A Di Đà.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!